Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

UREDBA (EU) št 492/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 5. aprila 2011

o prostem gibanju delavcev v Uniji

(kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 141, 27.5.2011, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (EU) 2016/589 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 2016	L 107	1	22.4.2016

▼B

UREDBA (EU) št 492/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 5. aprila 2011

o prostem gibanju delavcev v Uniji

(kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 46 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EGS) št. 1612/68 Sveta z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti ([3]) je bila večkrat bistveno spremenjena ([4]). Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Treba je zagotoviti prosto gibanje delavcev v Uniji. Uresničitev tega cilja vključuje odpravo vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva med delavci držav članic glede zaposlovanja, plačila in drugih delovnih pogojev, in tudi pravico delavcev, da se znotraj Unije prosto gibajo zato, da lahko opravljajo delo kot zaposlene osebe, vendar ob upoštevanju omejitev, utemeljenih z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem.

(3) Treba bi bilo sprejeti določbe, da se omogoči uresničevanje ciljev, določenih v členih 45 in 46 Pogodbe o delovanju Evropske unije na področju prostega gibanja.

(4) Prosto gibanje je temeljna pravica delavcev in njihovih družin. Mobilnost delovne sile v Uniji mora biti za delavce eno izmed sredstev, ki jim daje možnost izboljšanja njihovih življenjskih in

([1]) UL C 44, 11.2.2011, str. 170.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. septembra 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. marca 2011.
([3]) UL L 257, 19.10.1968, str. 2.
([4]) Glej Prilogo I.

▼B

delovnih pogojev in pospešitve njihovega socialnega napredka ter hkrati pomaga zadovoljiti potrebe gospodarstev držav članic. Treba je uveljaviti pravico vseh delavcev držav članic, da v Uniji opravljajo delo po svoji izbiri.

(5) To pravico bi morali brez diskriminacije uživati stalni, sezonski in obmejni delavci ter tisti, ki s svojim delom opravljajo storitve.

(6) Po objektivnih normah svobodno in dostojanstveno uresničevanje pravice do prostega gibanja zahteva, da je enako obravnavanje zagotovljeno tako dejansko kot pravno v vseh zadevah, ki so povezane z dejanskim opravljanjem dela zaposlene osebe in glede možnosti dostopa do primerne nastanitve, kot tudi, da je treba odstraniti ovire za mobilnost delavcev, predvsem v zvezi s pogoji za integracijo družine delavca v državo gostiteljico.

(7) Načelo nediskriminacije med delavci Unije pomeni, da se vsem državljanom držav članic prizna enaka prednost do zaposlitve, kot jo imajo domači delavci.

(8) Mehanizmi za popolnitev prostih delovnih mest, predvsem preko neposrednega sodelovanja med centralnimi zavodi za zaposlovanje in tudi med regionalnimi službami, kakor tudi z usklajevanjem izmenjave informacij, na splošni ravni zagotavlja bolj jasno podobo trga dela. Delavci, ki se želijo preseliti, bi morali biti redno obveščeni o življenjskih in delovnih pogojih.

(9) Med prostim pretokom delavcev, zaposlovanjem in poklicnim usposabljanjem obstajajo tesne povezave, predvsem kadar je poklicno usposabljanje namenjeno temu, da se delavcem omogoči, da lahko sprejmejo ponudbe za zaposlitev iz drugih regij Unije. Takšne povezave zahtevajo, da problemov, ki zaradi njih nastanejo, ne proučujemo več ločeno, ampak je treba nanje gledati v njihovi soodvisnosti ob hkratnem upoštevanju problemov zaposlovanja na regionalni ravni. Zaradi vseh teh razlogov so potrebna neposredna prizadevanja držav članic za uskladitev njihovih politik zaposlovanja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

ZAPOSLOVANJE, ENAKO OBRAVNAVANJE IN DRUŽINE DELAVCEV

ODDELEK 1

Dostop do zaposlitve

Člen 1

1. Vsak državljan države članice ima – ne glede na njegovo prebivališče – pravico, da sprejme delo kot zaposlena oseba in takšno delo opravlja na ozemlju druge države članice v skladu z določbami zakonov in drugih predpisov, ki urejajo zaposlovanje državljanov te države.

▼B

2. Zlasti ima glede dostopa do razpoložljivih zaposlitev na ozemlju druge države članice enako prednost kot državljani te države.

Člen 2

Vsak državljan države članice in vsak delodajalec, ki posluje na ozemlju države članice, si lahko izmenjata svoje prijave in ponudbe za zaposlitev in lahko skleneta ter izvajata pogodbe o zaposlitvi v skladu z veljavnimi določbami zakonov in drugih predpisov, ne da bi zaradi tega nastala kakršna koli diskriminacija.

Člen 3

1. Na podlagi te uredbe se določbe zakonov ali drugih predpisov ali upravnih praks države članice ne uporabljajo:

(a) kadar za tujce omejujejo ponujanje in iskanje zaposlitve, dostop do zaposlitve in njeno izvajanje ali to omejujejo s pogoji, ki se ne uporabljajo za njihove državljane; ali

(b) kadar je njihov izključni ali glavni namen ali učinek odvračanje državljanov drugih držav članic od ponujene zaposlitve, tudi če se uporabljajo ne glede na državljanstvo.

Prvi pododstavek ne velja za pogoje v zvezi z jezikovnimi znanji, ki jih zahteva narava prostega delovnega mesta.

2. Med določbe ali prakse iz prvega pododstavka odstavka 1 sodijo predvsem take, ki v državi članici:

(a) glede zaposlovanja delovne sile predpisujejo posebne postopke za tujce;

(b) omejujejo ponujanje prostih delovnih mest v tisku ali na kakršen koli drug način ali to omejujejo s pogoji, ki se ne uporabljajo za delodajalce, ki poslujejo na ozemlju te države;

(c) omejujejo dostop do zaposlitve s pogoji, da mora biti kandidat prijavljen na zavodu za zaposlovanje, ali ovirajo zaposlovanje posameznih delavcev, kadar to zadeva osebe, ki ne bivajo na ozemlju te države.

Člen 4

1. Zakoni in drugi predpisi držav članic, ki po številu ali z odstotki omejujejo zaposlovanje tujcev glede na podjetje, panogo, regijo ali na državni ravni, se ne uporabljajo za državljane drugih držav članic.

2. Kadar je v državi članici dodeljevanje ugodnosti podjetjem odvisno od tega, da zaposlujejo minimalni odstotek domačih delavcev, se državljani drugih držav članic štejejo kot domači delavci, ob upoštevanju Direktive 2005/36/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij ([1]).

([1]) UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

▼B

Člen 5

Državljan države članice, ki išče zaposlitev na ozemlju druge države članice, je deležen enake pomoči kot jo zavodi za zaposlovanje te države zagotavljajo svojim državljanom, ki iščejo zaposlitev.

Člen 6

1. Kadrovanje in zaposlovanje državljana države članice na delovno mesto v drugi državi članici ne sme biti pogojeno z zdravstvenimi, poklicnimi ali drugimi merili, ki so diskriminatorni zaradi državljanstva v primerjavi s kriteriji, ki se uporabljajo za državljane druge države članice, ki želijo opravljati enako delo.

2. Državljan, na katerega je naslovljena ponudba delodajalca iz druge države članice, katere državljanstva nima, mora opraviti strokovni preizkus, če delodajalec to izrecno zahteva ob njegovi ponudbi.

ODDELEK 2

Zaposlovanje in enako obravnavanje

Člen 7

1. Delavec, ki je državljan države članice, na ozemlju drugih držav članic zaradi njegovega državljanstva ne sme biti obravnavan drugače kot domači delavci v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, predvsem glede plačila, odpustitve in, če postane brezposeln, glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve.

2. Delavec uživa enake socialne in davčne ugodnosti kot domači delavci.

3. Delavec ima na podlagi enake pravice in pod enakimi pogoji kot domači delavci dostop do usposabljanja v poklicnih šolah in centrih za prekvalifikacijo.

4. Vsaka določba kolektivne ali individualne pogodbe ali drugega kolektivnega predpisa glede dostopa do zaposlitve, plačila in drugih delovnih pogojev ter odpustitve, je nična, v kolikor določa ali dopušča diskriminatorne pogoje za delavce, ki so državljani drugih držav članic.

Člen 8

Delavec, ki je državljan države članice in je zaposlen na ozemlju druge države članice, je deležen enakega obravnavanja glede članstva v sindikatih in glede uveljavljanja sindikalnih pravic, vključno s pravico do glasovanja in pravico, da zasede administrativna ali vodstvena mesta v sindikatu. Lahko mu je omejeno sodelovanje pri upravljanju organov javnega prava in zasedanje funkcij, ki jih ureja javno pravo. Pravico ima biti izvoljen v svete delavcev v podjetjih.

▼B

Prvi odstavek ne posega v zakone ali druge predpise določenih držav članic, ki delavcem iz drugih držav članic zagotavljajo širše pravice.

Člen 9

1. Delavec, ki je državljan države članice in je zaposlen v drugi državi članici, uživa vse pravice in ugodnosti, ki jih imajo domači delavci glede nastanitve, vključno z dostopom do lastništva stanovanja, ki ga potrebuje.

2. Z enako pravico kot državljani se lahko delavec iz odstavka 1 vpiše na sezname prosilcev stanovanj v regiji, v kateri je zaposlen, kadar taki seznami obstajajo, in uživa vse ugodnosti in prednosti, ki iz tega sledijo.

Glede njegove družine, ki je ostala v državi, iz katere je prišel, se šteje, kot da biva v navedeni regiji v primerih, v katerih velja za domače delavce na temelju tega podobna domneva.

ODDELEK 3

Družine delavcev

Člen 10

Otroci državljana države članice, ki je zaposlen ali je bil zaposlen na ozemlju druge države članice, imajo pravico dostopa do splošnega izobraževanja, vajeništva in poklicnega usposabljanja pod enakimi pogoji kot državljani te države, če ti otroci prebivajo na njenem ozemlju.

Države članice si prizadevajo, da tem otrokom omogočijo čim boljše pogoje splošnega izobraževanja, vajeništva in poklicnega usposabljanja.

POGLAVJE II

POPOLNITEV PROSTIH DELOVNIH MEST IN PRIJAVE ZA ZAPOSLITEV

ODDELEK 1

Sodelovanje med državami članicami in s Komisijo

▼M1

———————

▼B

ODDELEK 2

Mehanizem za popolnitev prostih delovnih mest

Člen 13

1. Strokovna služba vsake države članice redno pošilja strokovnim službam drugih držav članic in Evropskemu uradu za usklajevanje iz člena 18:

▼B

(a) podatke o prostih delovnih mestih, ki bi jih lahko zasedli državljani drugih držav članic;

(b) podatke o prostih delovnih mestih, o katerih so obveščene tretje države;

(c) podatke o prijavah za zaposlitev, ki so jih vložile osebe, ki so formalno izrazile željo, da želijo delati v drugi državi članici;

(d) informacije po regijah in panogah dejavnosti o prosilcih zaposlitve, ki so izjavili, da so dejansko pripravljeni sprejeti zaposlitev v drugi državi.

Strokovna služba vsake države članice te informacije čim prej pošlje ustreznim zavodom in agencijam za zaposlovanje.

▼M1

_____

_____

▼B

ODDELEK 3

Ukrepi za nadzorovanje ravnovesja na trgu dela

▼M1

_____

▼B

ODDELEK 4

Evropski urad za usklajevanje

▼M1

_____

▼B

POGLAVJE III

ODBORI, KI SO ZADOLŽENI ZA ZAGOTAVLJANJE TESNEGA SODELOVANJA MED DRŽAVAMI ČLANICAMI NA PODROČJU PROSTEGA GIBANJA IN ZAPOSLOVANJA DELAVCEV

ODDELEK 1

Svetovalni odbor

Člen 21

Svetovalni odbor je zadolžen za pomoč Komisiji pri proučevanju vprašanj, ki lahko nastanejo pri izvrševanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in sprejemanju ukrepov v zvezi s tem na področju prostega gibanja in zaposlovanja delavcev.

Člen 22

Svetovalni odbor je zadolžen predvsem za:

(a) proučevanje problemov v zvezi s prostim gibanjem in zaposlovanjem, ki nastanejo v okviru nacionalnih politik glede delovne sile,

▼B

da bi se na ravni Unije uskladile politike zaposlovanja držav članic in tako prispevalo k razvoju gospodarstev in k boljšemu ravnovesju na trgu dela;

(b) izvaja splošne študije o učinkih uporabe te uredbe in morebitnih dopolnilnih ukrepov;

(c) Komisiji eventualno predlaga utemeljene predloge za pregled te uredbe;

(d) na zahtevo Komisije ali na lastno pobudo daje utemeljena mnenja o splošnih in načelnih vprašanjih, predvsem o izmenjavi informacij glede razvoja trga dela, o gibanjih delavcev med državami članicami, o programih ali ukrepih za razvoj poklicnega usmerjanja in poklicnega usposabljanja, ki lahko povečajo možnosti za prosto gibanje in za zaposlovanje ter o vseh oblikah pomoči delavcem in njihovim družinam, vključno s socialno pomočjo in nastanitvijo delavcev.

Člen 23

1. Svetovalni odbor je sestavljen iz šestih članov iz vsake države članice, od katerih sta dva predstavnika vlade, dva predstavnika sindikatov in dva predstavnika združenj delodajalcev.

2. Za vsako kategorijo iz odstavka 1 se imenuje en namestnik na državo članico.

3. Mandat članov in namestnikov je dve leti. Njihov mandat se lahko podaljša.

Po izteku svojega mandata člani in namestniki izvršujejo funkcijo, do njihove zamenjave ali podaljšanja njihovega mandata.

Člen 24

Člane in namestnike Svetovalnega odbora imenuje Svet, ki si pri izbiri predstavnikov sindikatov in združenj delodajalcev prizadeva, da se zagotovi primerna zastopanost različnih gospodarskih sektorjev.

Svet objavi seznam članov in namestnikov Svet v informacijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 25

Svetovalnemu odboru predseduje član Komisije ali njegov namestnik. Predsednik ne glasuje. Odbor se sestaja najmanj dvakrat na leto. Sestanke odbora skliče predsednik odbora na lastno pobudo ali na zahtevo najmanj ene tretjine članov.

▼B

Komisija poskrbi za tajniške storitve.

Člen 26

Predsednik lahko povabi posameznike ali predstavnike organizacij z bogatimi izkušnjami na področju zaposlovanja in gibanja delavcev, da se sestankov udeležijo kot opazovalci ali strokovnjaki. Predsedniku lahko pomagajo strokovni svetovalci.

Člen 27

1. Mnenje, ki ga izda Svetovalni odbor, je veljavno, če sta prisotni najmanj dve tretjini članov.

2. Mnenja odbora navajajo razloge, na katerih temeljijo; sprejeta morajo biti z absolutno večino veljavno oddanih glasov; spremljajo jih pisne izjave s stališčem manjšine v odboru, če manjšina to zahteva.

Člen 28

Svetovalni odbor določi svoj način dela s poslovnikom, ki začne veljati, ko ga po prejemu mnenja Komisije odobri Svet. Morebitne spremembe poslovnika, o katerih odloči odbor, začnejo veljati ob upoštevanju enakega postopka.

ODDELEK 2

Strokovni odbor

Člen 29

Strokovni odbor je zadolžen za pomoč Komisiji pri pripravljanju, uveljavljanju in spremljanju vseh tehničnih opravil in ukrepov za uporabo te uredbe in morebitnih dopolnilnih ukrepov.

Člen 30

Strokovni odbor je zlasti zadolžen za:

(a) spodbujanje in pospeševanje sodelovanja med zadevnimi javnimi organi držav članic o vseh tehničnih vprašanjih, ki so povezana s prostim gibanjem in zaposlovanjem delavcev;

(b) oblikovanje postopkov za organiziranje skupnih aktivnosti zadevnih javnih organov;

(c) omogočanje zbiranja informacij, ki jih potrebuje Komisija, izvedbe študij in raziskav, predvidenih s to uredbo in spodbujanje izmenjave informacij in izkušenj med zadevnimi javnimi organi;

(d) proučevanje poenotenja meril, s katerimi države članice ocenjujejo stanje na svojem trgu dela, na tehnični ravni.

▼B

Člen 31

1. Strokovni odbor je sestavljen iz predstavnikov vlad držav članic. Vsaka vlada imenuje člana Strokovnega odbora, ki je eden izmed članov, ki jo zastopa v Svetovalnem odboru.

2. Vsaka vlada imenuje namestnika izmed svojih drugih predstavnikov, članov ali namestnikov v Svetovalnem odboru.

Člen 32

Strokovnemu odboru predseduje član Komisije ali njegov zastopnik. Predsednik ne glasuje. Predsedniku in članom odbora lahko pomagajo strokovni svetovalci.

Komisija poskrbi za tajniške storitve.

Člen 33

Strokovni odbor svoje predloge in mnenja predloži Komisiji, Svetovalni odbor pa je o njih obveščen. Te predloge in mnenja spremljajo pisne utemeljitve, ki vsebujejo mnenja članov Strokovnega odbora, če ti člani to zahtevajo.

Člen 34

Strokovni odbor določi način dela s poslovnikom, ki začne veljati, ko ga po prejemu mnenja Komisije odobri Svet. Morebitne spremembe poslovnika, o katerih odloči odbor, začnejo veljati ob upoštevanju enakega postopka.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 35

Poslovnika Svetovalnega odbora in Strokovnega odbora, ki sta se uporabljala 8. novembra 1968, se uporabljata še naprej.

Člen 36

1. Ta uredba ne posega v določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki obravnavajo dostop do zaposlitve kvalificiranih delavcev s področja jedrske energije niti v ukrepe, sprejete na podlagi navedene pogodbe.

Ta uredba pa ne glede na to velja za kategorijo delavcev iz prvega pododstavka in za njihove družinske člane, v kolikor zgoraj navedena pogodba ali zgoraj navedeni ukrepi ne urejajo njihovega pravnega položaja.

▼B

2. Ta uredba ne posega v ukrepe, sprejete v skladu s členom 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3. Ta uredba ne posega v obveznosti držav članic, ki izhajajo iz posebnih odnosov ali bodočih sporazumov z določenimi neevropskimi državami ali ozemlji, ki temeljijo na institucionalnih povezavah veljavnih 8. novembra 1968, ali iz 8. novembra 1968 veljavnih sporazumov z določenimi neevropskimi državami ali območji, ki temeljijo na institucionalnih povezavah države članice z njimi.

Delavci iz teh držav ali območij, ki v skladu s to določbo opravljajo delo kot zaposlene osebe na ozemlju ene izmed teh držav članic, se ne smejo sklicevati na ugodnost teh določb na ozemlju drugih držav članic.

Člen 37

Države članice pošljejo Komisiji v informacijo besedila sporazumov, konvencij in dogovorov, ki so jih med seboj sklenile na področju delovne sile, in sicer med datumom njihovega podpisa in datumom njihovega začetka veljavnosti.

▼M1

———————

▼B

Člen 39

Odhodki za delovanje Svetovalnega odbora in Strokovnega odbora se vključijo v splošni proračun Evropske unije, v oddelek, ki se nanaša na Komisijo.

Člen 40

Ta uredba se uporablja za države članice in za njihove državljane, brez poseganja v člena 2 in 3.

Člen 41

Uredba (EGS) št. 1612/68 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se upoštevajo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 42

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

RAZVELJAVLJENA UREDBA S SEZNAMOM NJENIH ZAPOREDNIH SPREMEMB

Uredba Sveta (EGS) št. 1612/68
(UL L 257, 19.10.1968, str. 2)

Uredba Sveta (EGS) št. 312/76
(UL L 39, 14.2.1976, str. 2)

Uredba Sveta (EGS) št. 2434/92
(UL L 245, 26.8.1992, str. 1)

Direktiva 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 158, 30.4.2004, str. 77 Popravljena različica v UL L 229, 29.6.2004, str. 35)	Samo člen 38, odstavek 1

▼B

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (EGS) št. 1612/68	Ta uredba
Del I	Poglavje I
Naslov I	Oddelek 1
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3, odstavek 1, prvi pododstavek	Člen 3, odstavek 1, prvi pododstavek
Člen 3, odstavek 1, prvi pododstavek, prva alinea	Člen 3, odstavek 1, prvi pododstavek, točka (a)
Člen 3, odstavek 1, prvi pododstavek, druga alinea	Člen 3, odstavek 1, prvi pododstavek, točka (b)
Člen 3, odstavek 1, drugi pododstavek	Člen 3, odstavek 1, drugi pododstavek
Člen 3, odstavek 2	Člen 3, odstavek 2
Člen 4	Člen 4
Člen 5	Člen 5
Člen 6	Člen 6
Naslov II	Oddelek 2
Člen 7	Člen 7
Člen 8(1)	Člen 8
Člen 9	Člen 9
Naslov III	Oddelek 3
Člen 12	Člen 10
Del II	Poglavje II
Naslov I	Oddelek 1
Člen 13	Člen 11
Člen 14	Člen 12
Naslov II	Oddelek 2
Člen 15	Člen 13
Člen 16	Člen 14
Člen 17	Člen 15
Člen 18	Člen 16
Naslov III	Oddelek 3

▼B

Uredba (EGS) št. 1612/68	Ta uredba
Člen 19	Člen 17
Naslov IV	Oddelek 4
Člen 21	Člen 18
Člen 22	Člen 19
Člen 23	Člen 20
Del III	Poglavje III
Naslov I	Oddelek 1
Člen 24	Člen 21
Člen 25	Člen 22
Člen 26	Člen 23
Člen 27	Člen 24
Člen 28	Člen 25
Člen 29	Člen 26
Člen 30	Člen 27
Člen 31	Člen 28
Naslov II	Oddelek 2
Člen 32	Člen 29
Člen 33	Člen 30
Člen 34	Člen 31
Člen 35	Člen 32
Člen 36	Člen 33
Člen 37	Člen 34
Del IV	Poglavje IV
Naslov I	—
Člen 38	—
Člen 39	Člen 35
Člen 40	—
Člen 41	—
Naslov II	—
Člen 42, odstavek 1	Člen 36, odstavek 1

▼B

Uredba (EGS) št. 1612/68	Ta uredba
Člen 42, odstavek 2	Člen 36, odstavek 2
Člen 42, odstavek 3, prvi pododstavek, prva in druga alinea	Člen 36, odstavek 3, prvi pododstavek
Člen 42, odstavek 3, drugi pododstavek	Člen 36, odstavek 3, drugi pododstavek
Člen 43	Člen 37
Člen 44	Člen 38
Člen 45	—
Člen 46	Člen 39
Člen 47	Člen 40
—	Člen 41
Člen 48	Člen 42
—	Priloga I
—	Priloga II